

قانون علامات صنعتی و تجارتي

مصوب ليله 9 برج حمل 1304 شمسی

ماده اول - هر قسم علامت از رقم و حرف و عبارت و يا نقش که برای امتیاز و تشخیص یک محصول صنعتی و یا یک شیء و یا مؤسسه تجارتي به کار رود علامت صنعتی و تجارتي شناخته خواهد شد.

معهدا علائم ذیل را به جای علامت صنعتی و یا تجارتي نمی‌توان به کار برد:

1 - بیرقهای ایران و خارج - علامت مملکتی (شیر و خورشید) - انواع نشانها و

مدالهای دولتی ایران و یا خارجه - نقشهای ترکیبی شبیه به بیرقهای مختلفه ایران و

خارجه - انگهای مخصوص دولتی.

تبره - راجع به نقشهای ترکیبی شبیه به بیرقهای مختلفه ایران که قبل از تصویب این

قانون استعمال شده است در صورتی که تا یک سال پس از تصویب این قانون به ثبت برسد اجازه داده خواهد شد.

2 - علائمی که محتمل اختلال انتظامات عمومی و بر خلاف حسن اخلاق و یا موهم گمراهی

مردم و یا تولید رقابت غیر عادلانه بنماید.

3 - علائمی که مرکب باشد از ارقام و یا کلماتی که معمولاً کمیت و یا کیفیت و یا نوع

مال التجاره را مشخص می‌دارد و یا عبارت است از اسامی مختلفه جغرافیایی.

4 - انواع علائم مذهبی و علامات هیأتها و مؤسسات رسمی مانند شیر و خورشید سرخ و

هلال و یا صلیب احمر و یا نظائر آن.

ماده دوم - هیچ کس حق انحصار هیچ نوع علامت صنعتی و تجارتي را نخواهد داشت مگر آن که قبلاً موافق مقررات این قانون علامت خود را رسماً به ثبت وزارت تجارت رسانیده و اجازه استعمال آن را صادر نموده باشد.

ماده سوم - هر تاجر و یا صنعتگر که بخواهد علامتی را به خود تخصیص دهد باید شخصاً و یا به وسیله وکیل ثابت الوکاله خود نقشه علامت مزبوره را به اندازه حقیقی در سه نسخه با امضاء و مهر خویش به انضمام نقش یا عکس آن علامت و اظهارنامه متضمن جنس و نوع و طرح آن علامت و اسامی و اوصاف اجناسی که آن علامت روی آنها به کار خواهد رفت به وزارت تجارت تقدیم نماید. اندازه علامتی که به وزارت تجارت تقدیم می شود در هر حال نباید از یک عشر ذرع مربع زیادتر باشد.

تبصره 1 - علاماتی که سابقاً معمول بوده اند هر گاه از یک عشر ذرع هم متجاوز باشند با رعایت ماده (7) پذیرفته می شود.

تبصره 2 - نسبت به اجناس جدیدی که در اظهارنامه ذکری از آنها نشده است صاحب علامت در صورتی می تواند علامت خود را استعمال نماید که به موجب اظهارنامه جداگانه متضمن اسامی و اوصاف اجناس مزبوره مراتب را به اطلاع وزارت تجارت رسانیده و اجازه تحصیل کند.

ماده چهارم - اظهارنامه هر علامتی که در حدود مقررات این قانون به وزارت تجارت پیشنهاد می شود در دفتر مخصوص ثبت و ذیل آن را اظهارکننده و مأموری که متصدی ثبت است امضاء خواهند نمود.

در صورتی که علامت به توسط وکیل معرفی شود وکالت نامه به اصل اظهارنامه منضم گردیده و ضبط می شود.

ماده پنجم - ثبت هر علامت در دفتر فوق الذکر باید با رعایت مراتب ذیل به عمل آید:

اولاً - تاریخ روز و ماه و سال و ساعت ثبت.

ثانیاً - اسم و شغل و مسکن صاحب علامت و وکیل او در صورتی که معرفی به توسط

وکالت نامه به عمل آید.

ثالثاً - اساسی و اوصاف نوع و یا انواع مال التجاره و یا محصول صنعتی که علامت

مزبور برای امتیاز و یا تشخیص آن به کار خواهد رفت.

رابعاً - تفصیل چگونگی علامت به طور اجمال و این که علامت به طور مقعر و یا برجسته

و یا مسطح در روی جنس نقش و یا طرح خواهد شد.

خامساً - مبلغ حق ثبت مأخوذه مطابق ماده نهم این قانون.

در صورت ثبت در دو نسخه نوشته شده یک نسخه به اظهارکننده و نسخه دیگر به دفتر

وزارت تجارت برای ضبط داده خواهد شد.

در روی نسخه اصلی در دفتر و همچنین در روی هر یک از دو نسخه باید یک نقشه از

علامت الصاق بشود.

ماده ششم - وزارت تجارت در صورتی که ملاحظه نماید علامت پیشنهادی به واسطه شباهت

کاملی که با علامت دیگر دارد مردم را به اشتباه خواهد انداخت از ثبت و تصدیق آن

امتناع خواهد نمود.

ماده هفتم - برای حفظ حقوق افراد نسبت به علامات صنعتی و تجاری که قبل از وضع

این قانون استعمال می نموده اند از تاریخ انتشار رسمی این قانون الی انقضای یک سال

مهلت داده می شود که کلیه دارندگان علامت صنعتی و تجاری در صورتی که به انحصار

استعمال علامت خود در مملکت مایل باشند علامت مزبوره را به وزارت تجارت معرفی

نمایند.

اجازه استعمال هیچ گونه علامتی صادر نخواهد شد مگر پس از انقضاء مدت یک سال مهلت فوق‌الذکر و با رعایت شرایط ذیل:

- 1 - علامت موافق مقررات این قانون باشد.
  - 2 - عین و یا شبیه علامت صنعتی و تجارتي دیگری که در مدت مهلت برای ثبت و صدور اجازه به وزارت تجارت تسلیم شده و ثابت شود که قبل از آن علامت معمول و متداول بوده است نباشد.
- تبصره - اسنادی که حق تقدم برای علامات صنعتی و تجارتي ثابت می‌نمایند عبارت است از فرامین و احکام دولتی ایران. در صورت فقدان نوشتجات رسمی اسناد و تصدیق‌نامه‌هایی که تقدم استعمال علامتی را ثابت نماید و در هر حال اسناد رسمی اولویت خواهند داشت.
- ماده هشتم - در صورتی که دارنده علامتی به خواهد علامت خود را به دیگری انتقال دهد باید به موجب اظهارنامه مراتب را به اطلاع وزارت تجارت رسانیده نام و نشان شخص جدید را ذکر و اجازه مخصوصی تحصیل نماید. انتقال مزبور در ظهر ورقه صورت مجلس مذکور در ماده پنج قیدخواهد شد.
- ماده نهم - برای ثبت و تصدیق هر علامت مبلغ ده تومان و برای هر اظهارنامه مبلغ دو قران به صندوق دولت عاید و در مقابل تمبر مخصوص دولت روی اجازه‌نامه و اظهارنامه‌ها الصاق خواهد شد.
- ماده دهم - اعتبار اجازه فقط ده سال است و پس از انقضای این مدت به ترتیب فوق باید تجدید شود و الا ممکن است پس از یک بار اخطار در مجلس علامات صنعتی و تجارتي

و انقضای مدت یک سال اجازه استعمال عین و یا شبیه آن به دیگری داده شود به اضافه ممیزی.

ماده یازدهم - علامتی که متعلق به غیر است و به ثبت رسیده است عیناً یا به تغییر و اصلاح و یا کسر و اضافه نمی‌توان استعمال کرد.

تبصره - استعمال علامت صنعتی و تجارتي با تغییر و اصلاح و یا کسر و اضافه به طوری که اسباب اشتباه برای خریدار نشود با اجازه وزارت تجارت مجاز خواهد بود.

ماده دوازدهم - ورود اشیاء و امتعه مختلفه از خارجه به داخله مملکت با علاماتی که به موجب این قانون قلب شناخته شوند ممنوع است و نسبت به آنها مقررات قانونی راجع به اشیاء ممنوعه مرعی و مجری خواهند شد.

ماده سیزدهم - ثبت و تصدیق هر علامت که بر خلاف مقررات این قانون به عمل آمده باشد خالی از اعتبار اعلان خواهد شد.

نسبت به علاماتی که از تاریخ تحصیل اجازه الی سه سال برای مقصود و یا مقاصدی که گرفته شده‌اند از استعمال نشود همان رفتار خواهد شد.

ماده چهاردهم - اتباع خارجه که در ایران دارای تأسیسات صنعتی و تجارتي هستند یا اجناسی با مارک خود به ایران ارسال می‌دارند در صورت ایفای ترتیبات مقرر این قانون از فوائد آن بهره‌مند خواهند شد.

ماده پانزدهم - دولت می‌تواند به واسطه قراردادهای بین‌المللی استعمال مانع‌للغیر علامت صنعتی و تجارتي اتباع داخله و یا خارجه را که در خارجاز حدود ایران به صنعت و تجارت مشغول هستند در صورت ایفای شرایط مقرر این قانون و به شرط معامله متقابل نسبت به علامت ایرانی در ایران تأمین نماید.

علامات صنعتی و تجارتي خارجه ممكن است بر وفق شرايط معيني كه از طرف وزارت تجارتي مقرر خواهد شد به وسيله قنسولگري‌هاي دولت عليه‌نيز در خارجه براي ثبت و تصديق وزارت تجارتي فرستاده بشود.

ماده شانزدهم - وزارت تجارتي علامت صنعتي و تجارتي اجازه داده شده و معلومات لازمه و اعلانات و احكام قضايي راجعه به آنها و به علاوه قوانين و نظامات و عهود و غيره مربوطه به علامت صنعتي و تجارتي را در قسمت مخصوصي از مجله تجارتي و فلاحتي به طبع رسانيده انتشار خواهد داد.

تبصره - طبع و انتشار علامت صنعتي و تجارتي تصويب شده نبايد بيش از مدت شش ماه به تاخير بيفتد.

ماده هفدهم - طريقه اجراي اين قانون به موجب نظامنامه مخصوصي كه به تصويب هيأت دولت مي‌رسد معين خواهد شد.

ماده هيجدهم - وزارت تجارتي و عدليه و داخله و خارجه و ماليه هر يك در قسمت راجعه به خود مأمور اجراي اين قانون مي‌باشند.

اين قانون كه مشتمل بر هيجده ماده است در جلسه ليله نهم برج حمل يك هزار و سيصد و چهار شمسي به تصويب مجلس شوراي ملي رسيد.

رئيس مجلس شوراي ملي - مؤتمن‌الملك

*پاورقي: اين قانون به موجب قانون مصوب اول تير ماه 1310 (در دوره هشتم) نسخ شده است.